Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

NAŘÍZENÍ KOMISE (EHS) č. 100/72

ze dne 14. ledna 1972,

kterým se stanoví prováděcí pravidla pro denaturaci cukru určeného ke krmení zvířat

(Úř. věst. L 12 , 15.1.1972, s. 15)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Komise (EHS) č. 2351/72 ze dne 8. listopadu 1972,	L 253	11	9.11.1972
►**M2**	Nařízení Komise (EHS) č. 2847/72 ze dne 29. prosince 1972,	L 299	4	31.12.1972
►**M3**	Nařízení Komise (EHS) č. 3475/80 ze dne 30. prosince 1980,	L 363	69	31.12.1980
►**M4**	Nařízení Komise (EHS) č. 3819/85 ze dne 30. prosince 1985,	L 368	25	31.12.1985
►**M5**	Nařízení Komise (ES) č. 260/96 ze dne 12. února 1996,	L 34	16	13.2.1996

▼B

NAŘÍZENÍ KOMISE (EHS) č. 100/72

ze dne 14. ledna 1972,

kterým se stanoví prováděcí pravidla pro denaturaci cukru určeného ke krmení zvířat

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství,

s ohledem na nařízení Rady č. 1009/67/EHS ze dne 18. prosince 1967 o společné organizaci trhů s cukrem ([1]), naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 2727/71 ([2]), a zejména na čl. 9 odst. 8 a článek 38 uvedeného nařízení,

vzhledem k tomu, že nařízení Rady (EHS) č. 2049/69 ze dne 17. října 1969, kterým se stanoví obecná pravidla pro denaturaci cukru určeného ke krmení zvířat ([3]), ve znění nařízení (EHS) č. 2863/71 ([4]), neobsahuje žádná další ustanovení o oblasti působnosti osvědčení o prémii za denaturaci; že příslušná prováděcí pravidla byla obsažena v nařízení Komise (EHS) č. 2061/69 ze dne 20. října 1969, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro denaturaci cukru určeného ke krmení zvířat ([5]), naposledy pozměněném nařízením (EHS) č. 772/71 ([6]); že nařízení (EHS) č. 2061/69 bylo pozměněno již několikrát a že je nezbytné provést další důležité změny; že v zájmu jasnosti by proto měla být prováděcí pravidla pro denaturaci cukru ke krmení zvířat sloučena v novém nařízení;

vzhledem k tomu, že nařízení (EHS) č. 2049/69 stanoví dvě metody stanovení prémie za denaturaci, z nichž jedna spočívá v jednotném stanovení pro celé Společenství a druhá ve stanovení prostřednictvím nabídkového řízení; že prováděcí pravidla k nabídkovému řízení mohou být z velké části založena naustanoveních nařízení (EHS) č. 394/70 ([7]), která se týkají nabídkového řízení určeného ke stanovení vývozních náhrad pro cukr;

vzhledem k tomu, že je nezbytné stanovit, za jakých podmínek lze osvědčení o prémii za denaturaci získat, a stanovit určitá administrativní pravidla pro uvedené osvědčení;

vzhledem k tomu, že zejména s ohledem na kvantitativní ztráty, k nimž při procesu denaturace běžně dochází, by mělo být povoleno určité toleranční rozpětí mezi množstvím denaturovaného cukru a množstvím uvedeným na osvědčení o prémii za denaturaci; že podobné rozpětí může být použito k výpočtu výše jistoty, která propadne, pokud dojde k denaturaci pouze části množství cukru uvedeného v osvědčení;

vzhledem k tomu, že správné fungování jednotného trhu vyžaduje, aby trh byl co nejpružnější; že by za tímto účelem mělo být stanoveno, že osvědčení o prémii za denaturaci lze předepsaným způsobem převádět nebo vyměňovat; že je kromě toho vhodné, aby osvědčení o prémii za denaturaci, které zakládá právo na vyplacení prémie a ukládá povinnost dotčený cukr denaturovat, bylo platné po dobu, která výrobcům krmiv umožní přijímat dlouhodobá opatření;

vzhledem k tomu, že prémie za denaturaci se vztahuje pouze na cukr určený ke krmení zvířat; že je proto nezbytné stanovit konkrétní postupy denaturace, jejichž použití je podmínkou pro vyplacení prémie za denaturaci; že k dosažení tohoto cíle je mimo jiné nezbytné stanovit, že jednotlivé operace musí probíhat pod přísnou kontrolou a zejména po předchozím schválení míst určených k provádění denaturace;

([1]) Úř. věst. 308, 18.12.1967, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 282, 23.12.1971, s. 8.
([3]) Úř. věst. L 263, 21.10.1969, s. 1.
([4]) Úř. věst. L 288, 31.12.1971, s. 1.
([5]) Úř. věst. L 263, 21.10.1969, s. 19.
([6]) Úř. věst. L 85, 15.4.1971, s. 18.
([7]) Úř. věst. L 50, 4.3.1970, s. 1.

▼B

vzhledem k tomu, že denaturovaný cukr lze použít pouze ke krmení zvířat, musí členské státy přijmout všechna opatření, která jsou v tomto ohledu nezbytná;

vzhledem k tomu, že zkušenosti ukázaly, že výsledky kontrol denaturačních činidel definovaných v tomto nařízení mohou někdy být u stejného výrobku odlišné od těch, které jsou stanoveny v definicích; že tyto výsledky nemusí být úplně přesné; že by mělo být povoleno určité technické rozpětí, pokud jde o minimální předepsaný obsah;

vzhledem k tomu, že výživová hodnota surového cukru závisí zejména na obsahu sacharosy; že by proto prémie na surový cukr jiné než standardní jakosti měla být upravena podle výnosu daného cukru;

vzhledem k tomu, že z ekonomického hlediska může být oprávněné stanovit, že změní-li se ve stanoveném období ceny v odvětví cukru, dojde k úpravě prémií;

vzhledem k tomu, že je nutné zabezpečit plnění všech ustanovení o denaturaci a že by proto prémie měla být vyplácena až po provedení denaturace podle těchto ustanovení; že s cílem vyhnout se příliš nákladné kontrole by nemělo být povoleno poskytovat zálohy na prémie za denaturaci;

vzhledem k tomu, že opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro cukr,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

Nabídkové řízení

Článek 1

Podmínky nabídkového řízení mohou obsahovat stanovení maximálního množství.

Článek 2

1. Nabídkové řízení k stanovení prémie zajišťuje příslušná intervenční agentura.

2. Intervenční agentura vyhlásí nabídkové řízení.

Nabídkové řízení je zveřejněno v *Úředním věstníku Evropských společenství*. Intervenční agentura může také nabídkové řízení zveřejnit nebo ho dát kdekoli zveřejnit.

3. Ke zveřejnění v *Úředním věstníku Evropských společenství* musí dojít nejméně deset dní před tím, než uplyne lhůta pro předložení nabídek.

4. V nabídkovém řízení se uvedou podmínky tohoto řízení, v příslušných případech zejména maximální výše prémie za denaturaci, minimální množství v rámci jedné nabídky a maximální množství na jednoho účastníka nabídkového řízení.

Článek 3

1. Jestliže to situace na trhu s cukrem ve Společenství vyžaduje, lze vyhlásit stálé nabídkové řízení.

Během doby platnosti stálého nabídkového řízení se vyhlásí dílčí nabídková řízení.

2. Stálé nabídkové řízení se zveřejní pouze za účelem vyhlášení. Zveřejněné nabídkové řízení lze pozměnit nebo nahradit během doby platnosti stálého nabídkového řízení. Pozmění se nebo nahradí v případě, že během uvedené doby platnosti se podmínky nabídkového řízení změní.

▼B

3. Lhůta pro předkládání nabídek v prvním dílčím nabídkovém řízení:

a) začíná v den zveřejnění stálého nabídkového řízení v *Úředním věstníku Evropských společenství* a

b) končí v 9.30 ráno první středu po desátém dnu od jeho zveřejnění.

4. Lhůta pro předkládání nabídek v druhém a dalším dílčím nabídkovém řízení:

a) začíná první pracovní den po uplynutí předešlé lhůty a

b) končí v 9.30 ráno ve středu následujícího týdne.

5. V případě vyhlášení stálého nabídkového řízení se ustanovení následujících článků v této hlavě použijí u všech dílčích nabídkových řízení.

Článek 4

1. Účastníci nabídkového řízení doručí intervenční agentuře písemné nabídky proti stvrzence, nebo odešlou nabídky intervenční agentuře doporučeným dopisem, telexem nebo telegramem.

2. V nabídce je uvedeno:

a) nabídkové řízení, ke kterému se nabídka vztahuje;

b) jméno a adresa účastníka nabídkového řízení;

c) druh a celkové množství cukru k denaturaci;

d) výše prémie za denaturaci navrhovaná na 100 kilogramů v měně členského státu, v němž sídlí intervenční agentura, jíž je nabídka předložena.

Intervenční agentury mohou požadovat doplňující údaje.

3. Nabídka je platná pouze tehdy, pokud:

a) před uplynutím lhůty pro předkládání nabídek je předložen důkaz o tom, že účastník nabídkového řízení složil jistotu stanovenou pro toto nabídkové řízení;

b) obsahuje prohlášení účastníka nabídkového řízení, v němž se zaváže, že pokud uspěje jeho nabídka na prémii za denaturaci, dále jen „prémii“, požádá o osvědčení o prémii za denaturaci, dále jen „osvědčení“, na množství cukru k denaturaci, a složí požadovanou jistotu.

4. V nabídce může být uvedeno, že ji lze považovat za předloženou pouze tehdy, pokud se výběr nabídky vztahuje na celé množství uvedené v nabídce nebo na jeho určitou část.

5. Nabídka, jejíž předložení není v souladu s ustanoveními tohoto článku, nebo která obsahuje podmínky odlišné od podmínek uvedených ve vyhlášeném nabídkovém řízení, se nezvažuje.

6. Jakmile je nabídka předložena, není možné ji stáhnout.

Článek 5

1. Jistota, kterou je nutné v rámci nabídkového řízení složit, činí ►M5 0,73 ◄ zúčtovacích jednotek na 100 kg bílého nebo surového cukru.

2. Účastník nabídkového řízení může jistotu složit buď v hotovosti, nebo formou záruky, kterou poskytne podnik splňující kritéria stanovená členským státem, ve kterém byla nabídka předložena.

Každý členský stát oznámí Komisi druhy podniků oprávněných poskytovat zmíněnou záruku, jakož i kritéria uvedená v předchozím pododstavci, a Komise poté informuje ostatní členské státy.

Článek 6

1. Nabídky se přezkoumají na uzavřeném zasedání intervenční agentury. Osoby přítomné při přezkoumání složí slib mlčenlivosti.

2. Předložené nabídky jsou neprodleně sděleny Komisi.

▼B

Článek 7

1. S výjimkou případu, kdy se přijme rozhodnutí, že nebude vybrána žádná nabídka, a aniž jsou dotčena ustanovení odstavců 2 a 3, vybere se nabídka jakéhokoli účastníka nabídkového řízení, která nepřesahuje maximální výši prémie.

2. Pokud bylo pro nabídkové řízení stanoveno maximální množství, vybere se nabídka toho účastníka nabídkového řízení, který navrhuje nejnižší částku prémie. Jestliže maximální množství není uvedenou nabídkou plně vyčerpáno, vyberou se nabídky účastníků, které obsahují druhou nejnižší navrhovanou částku prémie.

3. Pokud by však postup uvedený v odstavci 2 způsobil při zvažování určité nabídky překročení maximálního množství, danému účastníku nabídkového řízení se přidělí pouze zbývající část z maximálního množství.

Nabídky, které navrhují stejnou prémii a které by v případě přijetí celkového množství, které představují, vedly k překročení maximálního množství, se vezmou v úvahu úměrně k množství uvedenému v každé nabídce.

Článek 8

1. Výběr nabídky:

a) zakládá právo na vydání osvědčení, v němž je mimo jiné uvedena prémie stanovená v nabídce, jakož i množství, na které je prémie poskytována;

b) ukládá povinnost požádat intervenční agenturu, které byla nabídka předložena, aby toto osvědčení na uvedené množství vydala.

2. Práva a povinnosti vyplývající z výběru nabídky jsou nepřenosné. Uvedené právo se uplatní a uvedená povinnost se splní do 18 dnů po uplynutí lhůty pro předkládání nabídek.

Článek 9

1. Intervenční agentura neprodleně oznámí všem účastníkům nabídkového řízení výsledek jejich účasti v nabídkovém řízení. Agentura také zašle prohlášení o výběru nabídky úspěšným účastníkům nabídkového řízení.

2. V prohlášení o výběru nabídky je minimálně uvedeno:

a) nabídkové řízení, ke kterému se nabídka vztahuje;

b) množství, na které se uděluje prémie;

c) prémie, která se vyplatí za množství uvedené v písm. b).

Článek 10

1. Kromě případů vyšší moci se jistota požadovaná v nabídkovém řízení uvolní pouze ve výši odpovídající množství,

a) na které účastník nabídkového řízení:

— nestáhl svoji nabídku

a

— zažádal o osvědčení ve stanovené lhůtě a podle stanovených podmínek;

nebo

b) na které nebyla vybrána žádná nabídka.

2. Jistota se uvolní neprodleně.

3. V případě vyšší moci intervenční agentura stanoví opatření, která vzhledem ke vzniklé situaci považuje za nezbytná.

▼B

HLAVA II

Osvědčení o prémii za denaturaci

Článek 11

1. Osvědčení lze získat pouze na základě žádosti podané před provedením denaturace.

2. Po obdržení žádosti vydají příslušné orgány členských států osvědčení pouze tehdy, pokud:

a) v době podání žádosti:

— je použitelná prémie stanovená jednotně v rámci Společenství, nebo

— žadatel se o prémii úspěšně ucházel v nabídkovém řízení a

b) žadatel předložil důkaz, že složil jistotu za denaturaci jako záruku, že denaturace se uskuteční během doby platnosti osvědčení.

Článek 12

1. Žádosti o vydání osvědčení se podávají písemně.

2. Žádosti uvádějí:

a) jméno a adresu žadatele;

b) druh a celkové množství cukru k denaturaci;

c) případné prohlášení o výběru nabídky, na kterou se žádost vztahuje.

Příslušné orgány členských států mohou požadovat doplňující údaje.

Článek 13

1. Aniž jsou dotčena ustanovení tohoto nařízení, příslušné orgány členských států používají k osvědčení vnitrostátní výtisky.

2. V osvědčení se zejména uvádí:

a) jméno a adresa držitele osvědčení;

b) den, ve který byla žádost podána;

c) druh a celkové množství cukru k denaturaci;

d) minimální množství cukru k denaturaci za den v určitém místě;

e) podle daného případu a v měně členského státu vydávajícího osvědčení:

— prémie stanovená jednotně v rámci Společenství za jakost dotčeného cukru a použitelná v den podání žádosti,

— prémie stanovená na základě nabídkového řízení;

f) poslední den platnosti osvědčení.

3. Osvědčení se vydává nejméně ve dvojím vyhotovení, z nichž jedno je určeno držiteli a druhé příslušným orgánům členského státu, v kterém je osvědčení vystaveno.

Článek 14

1. Vydání osvědčení:

a) zakládá právo na vyplacení prémie uvedené v osvědčení na dané množství po denaturaci;

b) ukládá povinnost denaturovat cukr podle podmínek stanovených v osvědčení.

2. Pokud množství denaturovaného cukru převyšuje množství uvedené v osvědčení o méně než 2 %, pokládá se za denaturované v souladu s uvedeným dokladem.

3. Pokud je množství denaturovaného cukru nejvýše o 2 % nižší než množství uvedené v osvědčení, povinnost denaturovat se považuje za splněnou.

▼B

Článek 15

1. Povinnost vyplývající z osvědčení je nepřenosná.

Právo vyplývající z osvědčení může držitel osvědčení převést během doby platnosti osvědčení.

2. U každého jednotlivého osvědčení lze převod uskutečnit pouze:

a) ve prospěch jednoho nabyvatele

a

b) v rozsahu celkového množství uvedeného v osvědčení.

3. Převod nabývá účinnosti dnem, kdy příslušný orgán členského státu, který osvědčení vydal, zapíše na osvědčení jméno a adresu nabyvatele a datum tohoto zápisu, a připojí otisk úředního razítka.

O provedení uvedeného zápisu musí požádat držitel osvědčení. Nabyvatel nesmí své právo převést ani jej převést zpět na držitele.

Článek 16

1. Osvědčení je platné ode dne vydání do konce jedenáctého měsíce, který následuje po měsíci, v němž bylo vydáno. Osvědčení se považuje za vydané v den, kdy byla podána žádost u příslušného orgánu dotyčného členského státu.

2. Žádosti o osvědčení, které příslušný orgán obdrží v nepracovní dny nebo po 16.00 hod v pracovní dny, se považují za žádosti podané první pracovní den po dni, kdy byly doručeny.

▼M3

3. Lhůty stanovené v tomto nařízení odpovídají belgickému času.

▼B

Článek 17

1. Výše jistoty za denaturaci je ►M5 1,46 ◄ zúčtovací jednotka na 100 kg cukru.

2. Žadatel může jistotu složit v hotovosti nebo formou záruky, kterou poskytne podnik splňující kritéria stanovená členským státem, v němž žadatel o vydání osvědčení žádá.

Použijí se ustanovení čl. 5 odst. 2 druhého pododstavce.

Článek 18

1. Aniž jsou dotčena ustanovení odstavce 2, pokud není splněna denaturační povinnost, jistota propadne ve výši, která se rovná rozdílu mezi:

a) 98 % množství cukru uvedeného v osvědčení

a

b) množstvím skutečně denaturovaného cukru.

Pokud je však množství denaturovaného cukru menší než 2 % množství uvedeného v osvědčení, jistota propadne v celé výši.

2. Pokud v důsledku okolností považovaných za případ vyšší moci nelze denaturaci provést za podmínek stanovených v osvědčení a pokud byla podána žádost, aby tyto okolnosti byly zohledněny, dotyčný členský stát stanoví opatření, která s ohledem na vzniklou situaci považuje za nezbytná.

3. Po denaturaci cukru za podmínek stanovených v osvědčení se jistota neprodleně uvolní.

▼B

HLAVA III

DENATURACE

Článek 19

1. Členské státy určí příslušné orgány, které budou denaturaci kontrolovat a které zajistí, aby se denaturovaný cukr používal pouze ke krmení zvířat.

2. Denaturace se uskuteční v provozovnách schválených členským státem, v němž se denaturace provádí.

Členské státy dají povolení pouze těm cukrovarům, výrobnám krmných směsí nebo skladům, ve kterých lze provádět účinnou kontrolu denaturace.

3. Minimální denní množství k denaturaci v každé jednotlivé provozovně činí 20 tun.

Členské státy však mohou stanovit jiné minimální množství.

4. Dotyčná osoba sdělí orgánu uvedenému v odstavci 1, písemně a s dostatečným předstihem umožňujícím provedení kontroly, tyto údaje:

a) své jméno a adresu;

b) druh a množství cukru k denaturaci;

c) místo, v němž se denaturace uskuteční;

d) předpokládanou dobu denaturace.

Členské státy mohou požadovat doplňující údaje.

Článek 20

1. Pokud držitel nebo nabyvatel osvědčení zamýšlí denaturovat cukr v jiném členském státě než v tom, který vydal osvědčení:

a) vrátí osvědčení příslušnému orgánu členského státu, který ho vydal, dále jen „vydávající orgán“, a písemně jej o svém záměru informuje;

b) požádá příslušný orgán členského státu, ve kterém se denaturace uskuteční, dále jen „platící orgán“, o osvědčení jako náhradu za první osvědčení.

2. Použije-li se odstavec 1, pak:

a) vydávající orgán po ověření pravosti osvědčení neprodleně zašle toto osvědčení platícímu orgánu;

b) platící orgán vydá nové osvědčení obsahující minimálně údaje uvedené v osvědčení vydaném vydávajícím orgánem, zejména den podání žádosti. Platící orgán však může podle potřeby změnit údaj uvedený v čl. 13 odst. 2 písm. d) a vyjádřit prémii v měně členského státu, ve kterém platící orgán sídlí;

c) jakmile je dané množství cukru denaturováno podle podmínek uvedených v osvědčení, platící orgán informuje vydávající orgán, aby mohla být použita ustanovení článku 18.

Článek 21

1. Prémii vyplatí členský stát, v němž se denaturace uskutečnila.

2. Prémie se vyplatí pouze tehdy,

a) pokud denaturace cukru proběhla pod kontrolou, ve schválené provozovně a za použití jednoho z postupů uvedených v příloze a

b) pokud množství cukru denaturovaného za jeden den v jednotlivých provozovnách:

— bylo alespoň 20 tun nebo

— se alespoň rovnalo minimálnímu množství stanovenému členským státem uvedeným v odstavci 1.

▼B

Článek 22

1. Prémie za surový cukr jiné než standardní jakosti se vynásobí koeficientem.

2. Tento koeficient se rovná výnosu dotyčného surového cukru vydělené číslem 92. Výnos se vypočítá podle ustanovení článku 1 nařízení Rady (EHS) č. 431/68 ze dne 9. dubna 1968, kterým se stanoví standardní jakost surového cukru a hraniční přechod Společenství pro výpočet cen cif v odvětví cukru ([1]).

Článek 23

Je možné přijmout ustanovení o úpravě prémií, pokud mezi:

— podáním žádosti o prémii, jde-li o prémii stanovenou jednotně, nebo

— uplynutím lhůty pro předložení nabídek, jde-li o prémii stanovenou v rámci nabídkového řízení,

a denaturací došlo ke změně cen stanovených podle nařízení č. 1009/67/EHS.

Článek 24

1. Prémie se vyplatí:

a) nejdříve po předložení důkazu o tom, že byl cukr denaturován podle podmínek uvedených v osvědčení;

b) nejpozději na konci měsíce následujícího po měsíci, v němž byl předložen důkaz uvedený v písm. a).

2. Zálohy na prémie se nepovolují.

HLAVA IV

Obecná ustanovení

Článek 25

1. Pokud se denaturovaný cukr posílá z jednoho členského státu do druhého členského státu, pak důkaz o tom, že jde o cukr denaturovaný za použití jednoho z postupů uvedených v příloze, lze členskému státu určení poskytnout pouze předložením dokladu T2, jak je uvedeno v článku 39 nařízení (EHS) č. 542/69 ([2]), nebo dokladu T2L, jak je uvedeno v článku 1 nařízení (EHS) č. 2313/69 ([3]), v jehož kolonce 31 je kromě popisu zboží uvedena jedna z těchto poznámek:

▼M2

„Denatureret sukker“

▼B

„Denaturierter Zucker“

▼M2

„Denatured sugar“

▼B

„Sucre dénaturé“

„Zucchero denaturato“

„Gedenatureerde suiker“

▼M3

„Μετουσιωμένη ξάχαρη“

▼M4

„Azúcar desnaturalizado“

„Açcacar desnaturado“

([1]) Úř. věst. L 89, 10.4.1968, s. 3.
([2]) Úř. věst. L 77, 29.3.1969, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 295, 24.11.1969, s. 8.

▼B

(Denaturovaný cukr)

2. Příslušný orgán vydávajícího členského státu uvede poznámku podle odstavce 1 pouze v případě, že dotyčný cukr byl denaturován za použití jednoho z postupů uvedených v odstavci 1. V poznámce musí být rovněž uveden druh a množství denaturačního činidla použitého na každých 100 kilogramů cukru.

Článek 26

Údaji o množstvích, která závazně stanoví toto nařízení, se v případě surového cukru rozumí hmotnost *tel quel*.

Článek 27

Nařízení (EHS) č. 2061/69 se zrušuje.

Použije se však nadále pro činnost, na níž bylo osvědčení vydáno během doby platnosti uvedeného nařízení.

Článek 28

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 15. ledna 1972.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

▼B

PŘÍLOHA

I. **Obecné podmínky**

Pokud úřední kontrola prostředků použitých při denaturaci a definovaných v bodě III zjistí rozdíl mezi výsledkem kontroly a minimálním stanoveným obsahem látek tvořících uvedené prostředky, připouštějí se tyto odchylky (technické meze):

a) u dusíkatých látek: 2 jednotky;

b) u celkového obsahu tuku: 10 % minimálního stanoveného obsahu;

c) u obsahu vody, vápníku a uhličitanu vápenatého: 1 jednotka.

II. **Denaturační postupy**

1. Pokud je cukr určen ke krmení hospodářských zvířat, denaturuje se homogenní směsí, kterou tvoří 100 kg cukru a nejméně:

   a) 2,5 kilogramy rybí nebo živočišné moučky a 1 kilogram bramborového škrobu nebo škroboviny vyšší viskozity;

   b) nebo 4 kilogramy křídy a 1 kilogram pískavice řeckého sena.

   Pokud se používá rybí moučka, kilogram škroboviny vyšší viskozity se může nahradit 1 kg soli, denaturované nebo nedenaturované.

2. Pokud je cukr určen do krmných směsí nahrazujících mléko a během výroby těchto krmiv se provede fyzická kontrola, daný členský stát může na žádost dotčené osoby povolit, aby cukr byl denaturován homogenní směsí, kterou tvoří nejméně 3,5 kg soli, denaturované nebo nedenaturované, a 100 kg cukru, pokud se cukr denaturovaný tímto způsobem rozpustí v nejméně 25 kg škrobu nebo škroboviny a poté se usuší válcováním.

3. Pokud je cukr určen ke krmení včel, denaturuje se homogenní směsí, kterou tvoří 100 kg cukru a:

   a) 0,050 kilogramu oktaacetylové sacharosy;

   b) nebo 0,125 kilogramu česnekového prášku, k němuž se přidá 0,050 kilogramu rostlinného uhlí v prášku;

▼M1

   c) nebo 0,250 kg oxidu železitého; v tomto případě musí směs vykazovat zřetelné zbarvení od tmavě červené až po hnědou.

▼B

4. Pokud je cukr určen k silážování zelené píce, denaturace probíhá:

   a) buď podle odstavce 1 písmene a);

   b) nebo podle odstavce 1 písmene b); v tomto případě se mohou místo 4 kilogramů křídy použít 2 kilogramy bramborového škrobu nebo škroboviny vyšší viskozity;

   c) nebo homogenní směsí, kterou tvoří 100 kilogramů cukru, 25 kilogramů nedenaturované nebo denaturované soli, 1,9 kilogramu síranu železitého a 0,01 až 0,03 kilogramu Patentblau V (číslo v EHS: E 131).

III. **Definice**

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1. „rybí moučkou“ výrobek:

   a) získaný sušením a drcením různých druhů celých ryb nebo částí ryb;

   b) s obsahem dusíkatých látek nejméně 55 %, v případě zboží s obsahem vody 12 %;

   c) s celkovým obsahem tuku nejméně 6 % vypočítaným na základě sušiny;

   d) s charakteristickým zápachem;

2. „živočišnou moučkou“ výrobek:

   a) získaný sušením a drcením jatečně upravených těl a částí jatečně upravených těl teplokrevných zvířat, ošetřených vodní parou za vysokého tlaku a případně poté odtučněných extrakcí;

   b) zcela bez chlupů, štětin, peří, rohů, paznehtů, kůže a bez obsahu žaludku a vnitřností;

   c) s obsahem dusíkatých látek nejméně 50 % v případě zboží s obsahem vody 12 %;

▼B

d) s celkovým obsahem tuku nejméně 6 % vypočítaným na základě sušiny;

3. „křídou“ výrobek:

a) obsahující nejméně 90 % uhličitanu vápenatého ($CaCO_3$);

b) obsahující podle analýzy 35 % nebo více vápníku (Ca);

4. „pískavicí řeckým senem“, *trigonella phoenum graecum*, výrobek:

a) s charakteristickým zápachem;

b) obsahující trigonellin;

c) obsahující podle analýzy nejméně 25 % dusíkatých látek a nejméně 5 % tuku;

5. „škrobem nebo škrobovinou s vyšší viskozitou“:

škrob, též modifikovaný, vykazující určité minimální znaky odolnosti proti filtraci, které musí být ověřeny touto zkouškou:

V kádince se připraví:

99 g krystalizovaného bílého cukru;

1 g vzorku výrobku, s nímž je zkouška prováděna.

Přidá se 200 ml vody.

Směs se protřepává nebo míchá tři hodiny při teplotě 25 °C.

Zkouška filtrace se provede takto:

20 ml směsi se nalije do Büchnerovy nálevky o průměru 45 mm pokryté Schleicherovým a Schüllovým bezpopelovým filtračním papírem (Prolabo černé pásmo) a umístěné v baňce s 10 cm rtuťového vakua.

Objem vyfiltrovaný za dvě minuty nesmí být vyšší než 6 ml.

6. „solí“ chlorid sodný (NaCl);

7. „oxidem železitým“ výrobek obsahující nejméně 50 % Fe_2O_3, tmavě červeného až hnědého zbarvení, rozemletý na jemný prášek, z něhož lze 90 % prosít sítem s oky o průměru 0,10 mm.